

Στήν υπόθεση 29/81

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, εκπροσωπούμενη από τόν Gian Piero Alessi, μέλος της νομικής υπηρεσίας της, μέ αντίκλητο στό Λουξεμβούργο τόν Oreste Montalto, μέλος της νομικής υπηρεσίας της, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, εκπροσωπούμενης από τόν Arnaldo Squillante, προϊστάμενο της υπηρεσίας διπλωματικών διαφορών, συνθηκών καί νομοθετικών υποθέσεων, επικουρούμενο από τόν Guido Fienga, Avvocato dello Stato, μέ τόπο επιδόσεων στό Λουξεμβούργο τήν πρεσβεία της Ιταλίας,

καθ' ης,

πού έχει ως αντικείμενο νά αναγνωρισθῇ ὅτι ἡ Ἰταλική Δημοκρατία, μή θεσπίζοντας ἐντός τῆς ταχθείσης προθεσμίας τίς ἀναγκαῖες διατάξεις γιά τήν συμμόρφωσή της μέ τήν ὁδηγία 74/562 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 12ης Νοεμβρίου 1974, περί προστάσεως στό ἐπάγγελμα τοῦ μεταφορέα ἐπιβατῶν στόν τομέα τῶν ἐσωτερικῶν καί διεθνῶν ὁδικῶν μεταφορῶν (ΕΕ εἰδ. ἐκδ. Ν 308, τόμ. 07/001, σ. 236), παρέβη τίς ὑποχρεώσεις πού ὑπέχει ἐκ τῆς συνθήκης ΕΟΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο ἀπό τοὺς J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, G. Bosco καί A. Touffait, προέδρους τμήματος, Mackenzie Stuart, A. O'Keefe, T. Koopmans, U. Everling, A. Χλωρό καί F. Grévisse, δικαστές,

γενικός εἰσαγγελεὺς: Sir Gordon Slynn
γραμματεὺς: A. Van Houtte

ἐκδίδει τήν ἀκόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τά πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, ή εξέλιξη της διαδικασίας, τά αιτήματα, καθώς και οι ισχυρισμοί και τά επιχειρήματα των διαδίκων έχουν συνοπτικώς ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά και έγγραφη διαδικασία

Η οδηγία 74/562 έχει σκοπό νά συμβάλει στην οργάνωση της αγοράς των μεταφορών, ή όποια άποτελεί αναγκαίο στοιχείο γιά τήν εφαρμογή της κοινής πολιτικής μεταφορών πού προβλέπεται στά άρθρα 75 έπ. της συνθήκης. Η σέ κοινοτικό επίπεδο ρύθμιση και συνεπώς ό συντονισμός των δρων γιά τήν πρόσβαση στό έπάγγελμα του όδικου μεταφορέως έμπορευμάτων ευνουούν άλλωστε και τήν πραγματική άσκηση του δικαιώματος εγκαταστάσεως. Άνυψώνοντας τήν επαγγελματική στάθμη των μεταφορέων, ή οδηγία επιδιώκει επίσης τήν εξυγίανση της αγοράς και τήν δελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών, καθώς και τήν εξασφάλιση όδικης άσφαλείας.

Κατά τήν έννοια της οδηγίας, ως «έπάγγελμα όδικου μεταφοράς έπιδατών» νοείται ή δραστηριότητα των προσώπων πού έκτελουν έπιδατικές μεταφορές γιά τό κοινό ή γιά όρισμένες κατηγορίες έπιδατών, μέ όχήματα πού είναι σέ θέση νά μεταφέρουν περισσότερα από έννέα άτομα, έναντι κομίστρου (άρθρο 1 παράγραφος 2).

Τό άρθρο 1 παράγραφος 3 προβλέπει όρισμένες εξαίρεσεις, όσον άφορά τό πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, γιά τίς μεταφορές πού έχουν μικρές οικονομικές επιπτώσεις στην αγορά και πού έκτελούνται από πρόσωπα τά όποια δέν άσκουν δρα-

στηριότητα μεταφοράς έπιδατών γιά έμπορικούς σκοπούς ή των όποιων ή κυρία δραστηριότης δέν είναι οι όδικές έπιδατικές μεταφορές.

Τό άρθρο 2, τό περιεχόμενο του όποιου έχει θεμελιώδη σημασία στό σύστημα της οδηγίας, όρίζει τίς άπαραίτητες προϋποθέσεις γιά τήν άσκηση του επαγγέλματος του όδικου μεταφορέως έπιδατών. Οι προϋποθέσεις αυτές άφορούν:

- α) τήν αξιοπιστία,
- β) τήν οικονομική επιφάνεια, ή όποια συνίσταται στην ύπαρξη οικονομικών πόρων ικανών νά εξασφαλίσουν τήν έναρξη της λειτουργίας και τήν καλή διαχείριση της επιχειρήσεως,
- γ) τήν επαγγελματική ικανότητα.

Ένώ ή ρύθμιση των προϋποθέσεων α) και β) επαφίεται προσωρινώς στά Κράτη μέλη, μέχρι νά επιτευχθεί συντονισμός σέ κοινοτικό επίπεδο, τό άρθρο 2 παράγραφος 4, σέ συνδυασμό μέ τό παράρτημα, ρυθμίζει άπ' ευθείας τήν προϋπόθεση της επαγγελματικής ικανότητας.

Όσον άφορά τήν εφαρμογή της οδηγίας, τό άρθρο 6 όρίζει τά εξής:

- «1. Τά Κράτη μέλη κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τήν Έπιτροπή και πρό της 1ης Ιανουαρίου 1977 λαμβάνουν τά αναγκαία μέτρα γιά τήν εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, και ιδίως του άρθρου 2 παράγραφος 4.
2. Τά Κράτη μέλη φροντίζουν ώστε ή πρώτη δοκιμασία γιά τήν εξακρίδωση των γνώσεων πού αναφέρονται στό άρθρο 2 παράγραφος 4 νά λάβει χώρα πρό της 1ης Ιανουαρίου 1978.»

Τὴν 1η Ἰανουαρίου 1977 ἡ Ἰταλικὴ Δημοκρατία δὲν εἶχε λάβει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ὁδηγίας, ὅπως ὑπεχρεοῦτο δάσει τοῦ ἀνωτέρω ἀρθροῦ 6.

Μὲ ἐπιστολὴ τῆς 26ης Μαρτίου 1979 ἡ μόνιμη ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἰταλίας προέβαλε ὡς δικαιολογία τῆς διαπιστωθείσης καθυστέρησεως τὴν ἀνάγκη νὰ ἀποχωρισθεῖ ἡ μεταφορὰ στὸ ἐσωτερικὸ δίκαιο τῆς ἐπιδίκου ὁδηγίας ἀπὸ τὴν μεταφορὰ τῆς ὁδηγίας 74/561, περὶ προσδόσεως στὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὁδοκοῦ μεταφορεὰ ἐμπορευμάτων (ἡ μὴ ἐκτέλεση τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενο τῆς ὑποθέσεως 28/81): δὲν ἦταν πράγματι δυνατὴ ἀπὸ κοινοῦ μεταφορὰ καὶ τῶν δύο ὁδηγιῶν, ὅπως εἶχε ἀρχικῶς προβλεφθεῖ, λόγῳ τῶν ἀπροδύλεπτων δυσκολιῶν πού εἶχαν ἀνακύψει κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς ὁδηγίας 74/561. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνημερώθηκε γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἀρμόδιες ἰταλικές ἀρχές εἶχαν ἀποφασίσει νὰ λάβουν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε νὰ καταστεῖ δυνατὴ ἡ ταχεῖα ἐναρξὴ τῆς κοινοδουλευτικῆς διαδικασίας σχετικὰ μὲ τὸ νομοσχέδιο περὶ μεταφορὰς τῆς ὁδηγίας 74/562.

Μὲ ἐπιστολὴ τῆς 7ης Ἰουνίου 1979 ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνεκοίνωσε στὴν ἰταλικὴ κυβέρνησις ὅτι θεωροῦσε ὅτι ἡ Ἰταλία εἶχε παραβεῖ τὶς ὑποχρεώσεις πού ὑπέχει ἐκ τῆς συνθήκης καὶ τὴν κάλεσε νὰ διατυπώσῃ τὶς παρατηρήσεις τῆς ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐπειδὴ ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις δὲν ἔδωσε καμμία ἀπάντησις καὶ ἐπειδὴ διεπίστωσε ὅτι δὲν εἶχαν ἐκδοθεῖ ἀκόμη ἐσωτερικὲς διατάξεις προσαρμογῆς, ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Ἰταλία στίς 15 Ἀπριλίου 1980 τὴν αἰτιολογημένη γνώμη πού προβλέπεται στὸ ἀρθρὸ 169 πρώτη παράγραφος τῆς συνθήκης καὶ τὴν κάλεσε νὰ θεσπίσῃ ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν τὰ μέτρα τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τῶν ὑποχρεώσεων τῆς. Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις περιορίσθηκε σὲ γνωστοποίησι τῆς λήψεως τῆς αἰτιολογημένης γνώμης. Δὲν φαίνεται δὲ νὰ ἔχουν ληφθεῖ μέχρι σήμερα τὰ ἐσωτερικὰ μέτρα προσαρμογῆς.

Ἡ παρούσα προσφυγὴ, ἡ ὁποία φέρει ἡμερομηνία 12 Φεβρουαρίου 1980, περιῆλθε στὴν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου στίς 16 Φεβρουαρίου. Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις παρητήθη τηλεφωνικῶς τοῦ δικαιώματος ὑποβολῆς ἀνταπαντήσεως.

Κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ καὶ μετ' ἀκρόασις τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως, τὸ Δικαστήριον ἀπεφάσισε τὴν ἐναρξὴ τῆς προφορικῆς διαδικασίας χωρὶς προηγουμένη διεξαγωγὴ ἀποδείξεων.

II — Αἰτήματα τῶν διαδίκων

Ἡ Ἐπιτροπὴ ζητεῖ ἀπὸ τὸ Δικαστήριον:

— νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Δημοκρατία, παραλείποντας νὰ θεσπίσῃ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας τὶς ἀναγκαῖες διατάξεις γιὰ τὴν συμμόρφωσιν τῆς μετ' ὁδηγίας 74/562 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 12ης Νοεμβρίου 1974, περὶ προσδόσεως στὸ ἐπάγγελμα τοῦ μεταφορεὰ ἐπιβατῶν στὸν τομέα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ διεθνῶν μεταφορῶν, παρέδωκε ὑποχρέωσι πού ὑπέχει ἐκ τῆς συνθήκης,

— νὰ καταδικάσῃ τὴν κατ' ἥς στὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

Ἡ Ἰταλικὴ Δημοκρατία δὲν διετύπωσε ρητῶς κανένα αἶτημα.

III — Ἰσχυρισμοὶ καὶ ἐπιχειρήματα τῶν διαδίκων

Στὴν προσφυγὴ τῆς ἡ Ἐπιτροπὴ ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ δεσμευτικὸς χαρακτήρας τῶν ὁδηγιῶν συνεπάγεται τὴν ὑποχρέωσι τῶν Κρατῶν μελῶν νὰ τηροῦν τὶς προθεσμίες

πού ορίζουν οι οδηγίες αυτές για την θέσπιση των έσωτερικών εκτελεστικών διατάξεων.

Η παράδοση της συνθήκης εκ μέρους ενός Κράτους μέλους υφίσταται ανεξαρτήτως του όργανου του κράτους αυτού, οι πράξεις ή παραλείψεις του οποίου προεκάλεσαν την μη εκτέλεση. Τό εν λόγω κράτος δέν δύναται νά επικαλεσθεί ως δικαιολογία έσωτερικές διατάξεις ή την ακόλουθουμένη πρακτική ή ιδιαίτερες πραγματικές καταστάσεις σέ έθνικό επίπεδο.

Οι άρχές αυτές έχουν παγιωθεί ήδη στην νομολογία του Δικαστηρίου (πρ6λ. μεταξύ άλλων τίς ύποθέσεις 52/75, Έπιτροπή κατά Ιταλίας, Racc. 1976, σ. 277 — 10/76, Έπιτροπή κατά Ιταλίας, Racc. 1976, σ. 1359 — 163/78, Έπιτροπή κατά Ιταλίας Racc. 1979, σ. 771 — 42, 43, 44 καί 45/80, Έπιτροπή κατά Ιταλίας, πού δέν έχουν δημοσιευθεί ακόμη στην Συλλογή).

Στό ύπόμνημα άντικρούσεως, ή *ιταλική κυβέρνηση* παρατηρεί ότι ή εν λόγω οδηγία συμπεριελήφθη, πρ6ς τόν σκοπό της έφαρμογής της, σέ ένα ειδικό νομοσχέδιο, τό όποιο διειδιάσθη στίς ενδιαφερόμενες έθνικές διοικητικές άρχές, μέ σκοπό νά επιτευχθεί ή άναγκαία έγκρισή τους πρίν από την κατάθεση του ίδιου του νομοσχεδίου στό Κοινοδούλιο. Κατά την διάρκεια όμως της φάσεως αυτής της έγκρίσεως, όρισμένες από τίς άνωτέρω διοικητικές άρχές διέτύπωσαν παρατηρήσεις επί της ούσίας όρισμένων διατάξεων καί ζήτησαν νά αποτελέσει ή διατύπωση του κειμένου του νομοσχεδίου άντικείμενο περαιτέρω έπε-

ξεργασίας. Αυτό δεδαιώς είχε ως συνέπεια την επιβράδυνση της διαδικασίας έγκρίσεως του εν λόγω νομοσχεδίου.

Η ιταλική κυβέρνηση παρενέβη ήδη πρ6ς τίς άρμόδιες άρχές για νά επιταχύνει κατά τό δυνατόν την εξέταση του άνωτέρω άναφερθέντος νομοσχεδίου. Κατά συνέπεια, έλπίζει νά καταστεί δυνατή ή κατάθεση του νομοσχεδίου αυτού στό Κοινοδούλιο τό ταχύτερο δυνατό, ώστε νά επιτευχθεί ή έγκρισή του καί ή έκδοση του άντιστοίχου νόμου, όπότε πλέον νά θεωρηθεί ότι εξέλιπε κατ' ούσία τό άντικείμενο της διαφοράς.

Στήν άπάντησή της ή Έπιτροπή ύπογραμμίζει ότι στό ύπόμνημα άντικρούσεως δέν περιέχεται καμμία συγκεκριμένη πληροφορία ως πρ6ς τίς προθεσμίες, έντός των όποιών θά καταστεί δυνατή ή έκδοση του εν λόγω νόμου.

IV — Προφορική διαδικασία

Οι διάδικοι άγόρευσαν κατά την συνεδρίαση της 8ης Οκτωβρίου 1981.

Η Ιταλική Δημοκρατία ιδιαίτερώς ζήτησε από τό Δικαστήριο νά της χορηγήσει παράταση της προθεσμίας πού της είχε τάξει ή Έπιτροπή δύνάμει του άρθρου 169 της συνθήκης για νά συμμορφωθεί μέ τίς υποχρεώσεις πού άπορρέουν από την εν λόγω οδηγία.

Ο γενικός εισαγγελεύς ανέπτυξε τίς προτάσεις του κατά την ίδια συνεδρίαση.

Σκεπτικό

- 1 Μέ δικόγραφο πού κατέθεσε στην γραμματεία του Δικαστηρίου στίς 16 Φεβρουαρίου 1981, ή Έπιτροπή ήσκησε, δύνάμει του άρθρου 169 της συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή ένώπιον του Δικαστηρίου, μέ την όποία ζητεί νά αναγνωρισθεί

ὅτι ἡ Ἰταλική Δημοκρατία, παραλείποντας νά θεσπίσει ἐντός τῆς ταχθείσης προ-
θεσμίας τίς ἀναγκαῖες διατάξεις γιά τήν συμμόρφωσή της μέ τήν ὁδηγία 74/562
τοῦ Συμβουλίου, τῆς 12ης Νοεμβρίου 1974, περί προσδόσεως στό ἐπάγγελμα τοῦ
μεταφορέα ἐπιδατῶν στόν τομέα τῶν ἐσωτερικῶν καί διεθνῶν ὁδικῶν μετα-
φορῶν (ΕΕ εἰδ. ἐκδ. Ν 308, τόμ. 07/001, σ. 236), παρέδωκε ὑποχρέωση πού ὑπέχει
ἐκ τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

- 2 Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 6 τῆς ὁδηγίας 74/562 τοῦ Συμβουλίου, τά Κράτη μέλη
ὀφείλουν νά θέσουν σέ ἰσχύ τά ἀναγκαῖα μέτρα γιά τήν συμμόρφωσή τους μέ
αὐτή πρὶν ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1977.
- 3 Ἡ ἰταλική κυβέρνησις δέν ἀμφισβητεῖ ὅτι δέν ἐξεπλήρωσε τήν ὑποχρέωση αὐτή.
Παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐν λόγω ὁδηγία συμπεριελήφθη, πρὸς τόν σκοπό τῆς ἐφαρμογῆς
της, σέ ἕνα εἰδικό νομοσχέδιο, «τό ὁποῖο διεκδικήθη στίς ἐνδιαφερόμενες
διοικητικές ἀρχές, μέ σκοπό νά ἐπιτευχθεῖ ἡ ἀναγκαῖα ἐγκρισή τους πρὶν ἀπό
τήν κατάθεσιν τοῦ ἰδίου τοῦ νομοσχεδίου στό Κοινοβούλιο». Ὅρισμένες ἀπό τίς
ἀνωτέρω διοικητικές ἀρχές διετύπωσαν παρατηρήσεις πού κατέστησαν ἀνα-
γκαῖα τήν βελτίωσιν τῆς διατύπωσως τοῦ νομοσχεδίου. Τό γεγονός αὐτό ἐπεδρά-
δυνε τήν διαδικασίαν ἐγκρίσεως τοῦ ἐν λόγω νομοσχεδίου ἀπό μέρους ὅλων τῶν
ἐνδιαφερομένων διοικητικῶν ἀρχῶν. Ἡ ἰταλική κυβέρνησις δηλώνει ὅτι παρε-
νέβη ἤδη πρὸς τίς ἀρμόδιες ἀρχές γιά νά ἐπιταχύνει τήν ἐξέτασιν τοῦ νομοσχε-
δίου, ὥστε νά καταστῇ δυνατή ἡ κατάθεσις καί ψήφισις του τό ταχύτερον
δυνατό. Σύμφωνα μέ τήν ἰταλική κυβέρνησιν, ἀπό τίς σκέψεις αὐτές συνάγεται
ὅτι δύναται νά θεωρηθεῖ ὅτι κατ' οὐσίαν ἐξέλιπε τό ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς,
ἄρα ὅτι ἡ προσφυγή ἔχει καταστῇ ἄνευ ἀντικειμένου.
- 4 Οἱ περιστάσεις αὐτές δέν εἶναι ἱκανές νά ἐξαλείψουν τήν παράβασιν πού προ-
σάπτεται στήν Ἰταλική Δημοκρατίαν. Σύμφωνα μέ παγία νομολογίαν, ἕνα Κράτος
μέλος δέν δύναται νά ἐπικαλεσθεῖ διατάξεις, τήν ἀκολουθοῦμένην πρακτική ἢ
καταστάσεις τῆς ἐσωτερικῆς ἐννόμου τάξεώς του γιά νά δικαιολογήσῃ τήν μή
τήρησιν τῶν ὑποχρεώσεων πού ἀπορρέουν ἀπό τίς κοινοτικές ὁδηγίας.
- 5 Κατά τήν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἡ ἰταλική κυβέρνησις ζήτησε ἀπό τό
Δικαστήριον νά τῆς χορηγήσῃ παράτασιν τῆς προθεσμίας πού τῆς εἶχε τάξει ἡ
Ἐπιτροπή δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 169 τῆς συνθήκης γιά νά συμμορφωθεῖ μέ τίς
ὑποχρεώσεις πού ἀπορρέουν ἀπό τήν ἐν λόγω ὁδηγίαν.

- 6 Οί αρμοδιότητες του Δικαστηρίου στο πλαίσιο του άρθρου 169 της συνθήκης δεν περιλαμβάνουν, υπό την επιφύλαξη του ελέγχου της νομιμότητος της αίτιολογημένης γνώμης, την εξουσία υποκαταστάσεως της προθεσμίας που τάσσει με την εν λόγω γνώμη ή Έπιτροπή, δυνάμει του ιδίου άρθρου 169, με άλλη προθεσμία. Απόκειται στην Έπιτροπή, υπό την ίδια επιφύλαξη, να κρίνει αν μία τέτοια αίτηση Κράτους μέλους πρέπει να γίνει δεκτή.
- 7 Πρέπει επομένως να αναγνωρισθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μή θεσπίζοντας εντός της ταχθείσης προθεσμίας τις αναγκαίες διατάξεις για την συμμόρφωσή της με την οδηγία 74/562 του Συμβουλίου, της 12ης Νοεμβρίου 1974, παρέδωκε υποχρέωση που υπέχει εκ της συνθήκης ΕΟΚ.

Έπί των δικαστικών εξόδων

- 8 Σύμφωνα με τό άρθρο 69 παράγραφος 2 του κανονισμού διαδικασίας, ό ήττηθείς διάδικος καταδικάζεται στά δικαστικά έξοδα.
- 9 Έπειδή ή καθ' ής ήττήθη, πρέπει να καταδικασθεί στά δικαστικά έξοδα.

Διά ταύτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

κρίνει καί αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μή θεσπίζοντας εντός της ταχθείσης προθεσμίας τις αναγκαίες διατάξεις για την συμμόρφωσή της με την οδηγία 74/562 του Συμβουλίου, της 12ης Νοεμβρίου 1974, περί προσβάσεως στό επάγ-

γελμα τοῦ μεταφορέα ἐπιβατῶν στὸν τομέα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ διεθνῶν ὁδικῶν μεταφορῶν (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. Ν 308, τόμ. 07/001, σ. 236), παρέδῃ ὑποχρέωση πού ὑπέχει ἐκ τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

2) Καταδικάζει τὴν καθ' ἥς στά δικαστικά ἔξοδα.

Mertens de Wilmars

Bosco

Touffait

Mackenzie Stuart

O'Keeffe

Koopmans

Everling

Χλωρός

Grévisse

Ἐδημοσιεύθῃ σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβούργο στίς 10 Νοεμβρίου 1981.

Ὁ γραμματεὺς

Ὁ πρόεδρος

A. Van Houtte

J. Mertens de Willmars

**ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ
SIR GORDON SLYNN
ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1981 ¹**

*Κύριε πρόεδρε,
κύριοι δικαστές,*

Ἡ ὑπόθεση 29/81 ἀφορᾷ προσφυγὴ τῆς Ἐπιτροπῆς, μέ τὴν ὁποία ζητεῖται νά ἀναγνωρισθεῖ ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Δημοκρατία παρέδῃ τίς ὑποχρεώσεις πού ὑπέχει ἐκ τῆς συνθήκης ΕΟΚ, καθ' ὅσον δέν ἔλαβε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα γιά νά θέσει σέ ἐφαρμογὴ τὴν ὁδηγία 74/562 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 12ης Νοεμβρίου 1974 (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. Ν 308, τόμ. 07/001, σ. 236), ἐντὸς τῆς προθεσμίας πού τάσσεται στό ἄρθρο 6.

Ἡ Ἰταλικὴ Δημοκρατία ἐξήγησε ὅτι ἦταν ἀναγκαῖο ἐν προκειμένῳ νά ἀρχίσει διαδουλεύσεις μέ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη καὶ ὅτι ἡ διαδικασία αὐτὴ καθυστέρησε ἀναπόφευκτα τὴν ὑποβολὴ τοῦ θέματος ἐνώπιον τοῦ ἰταλικοῦ νομοθετικοῦ σώματος. Καὶ στὴν περίπτωσιν αὐτὴ νομίζω ὅτι εἶναι σαφές, σύμφωνα μέ τὴν παγία νομολογία τοῦ Δικαστηρίου, ὅτι ἓνα Κράτος μέλος δέν δικαιούται νά προβάλλει τὴν πρακτικὴ ἢ καταστάσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ νομικοῦ ἢ διοικητικοῦ συστήματός του γιά νά δικαιώ-

¹ — Μετάφραση ἀπὸ τὰ ἀγγλικά.